

Bogár László: BúbáNATOs világ

2024 február 28. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

Értékelés kiválasztása Még nincs értékelve

Mérték

Trump sokat tanult vereségéb?l és az ellene most is folyó, s?t er?söd? hajszából. Minden politikai üzenete ultraradikális.

A második világháború nev? „projektjét” befejezve az amerikai birodalom pozíciója a globális hatalmi térben

totálissá vált. Ezen semmit nem változtatott a Szovjetunió léte (amit ugyanaz a „nem létez?” er? hozott létre), hisz bár formálisan ? is „gy?ztes” volt, de földig rombolva, és az amerikai atombomba következtében végzetesen kiszolgáltatott állapotban. Az amerikai birodalom uralmi csoportjai tehát elérkezettnek látták az id?t arra, hogy szisztematikusan elkezdjék függésének és kiszolgáltatottságának elmélyítését és erre alapozva szisztematikus kifosztását. A német birodalom vezette Európa, a Szovjetunió fed?néven futó orosz birodalom romokban, a csendes óceáni rivális Japán végképp, Kína pedig teljes anarchiába süllyedve kiszolgáltatottan a korlátlan kifosztásnak, plusz az atommonopólium, bingó, csettintettek elégedetten a világ urai.

Ezt a korlátlan uralmat még azzal kellett kiegészíteni, hogy Nyugat-Európát a teljes társadalmi, gazdasági, politikai s kulturális alávetés mellett hadászatilag is az amerikai globális birodalom katonai üt?ereje alá rendeljék. E céljának megvalósítását próbálta egy olyan intézményi-szervezeti konstrukcióba „csomagolni”, ami ezt a törekvést mint a világbéke legnemesebb szándékra alapozott meg?rzését teszi eladhatóvá. S ennek eszköze lett a NATO létrehozása 1949-ben, amely formálisan tehát önkéntes védelmi szövetség volt, ahol a tagországok bármelyikének katonai megtámadását a szövetség minden állama mint ellene irányuló támadást értelmez, és eszerint is cselekszik.

Volt ugyan egy ironikus mozzanat, a sztálini Szovjetunió formálisan tesztelni akarta a NATO világbéke iránti vágyának mélységét, és felvetette csatlakozásának lehet?ségét, arra a logikára alapozva, hogy a világbéke megvédése sikeresebb lehet, ha abban a Szovjetunió is szervezeti partner. Nem igazán meglep? módon a NATO, vagyis az amerikai birodalom elutasította a felvételi kérelmet. Volt ezen kívül a következ? ötven év során három orosz kísérlet is a NATO-csatlakozásra, de mindhárom esetben elutasító volt a válasz. Az els? Gorbacsové volt 1988–89-ben, javaslatának lényege az volt, hogy mindkét fél feloszlatja a maga katonai szövetségét, az Egyesült Államok a NATO-t, a Szovjetunió a Varsói Szerz?dést, és együttesen egy olyan komplex globális békerendszert hoznak létre, amely valóban id?tálló és teherbíró lehet, ám az elutasítás ekkor sem maradt el. Bill Clintonnak Jelcin és a helyére lép? Putyin is tett ajánlatot Oroszország belépésére. Putyin legutóbbi Tucker Carlson interjújában azt is megemlíti, hogy az amerikai elnök el?ször legalább vitaalapként elfogadta a javaslatot, de aztán „szakért?ivel” konzultálva sajnálkozva utasította el azt.

Ez az epizód, illetve az a most készül? törvény, hogy az amerikai elnöknek semmilyen körülmények között ne lehessen joga az Egyesült Államok NATO-tagságát megszüntetni, jól jelzi, hogy az igazán fontos stratégiai kérdésekben az amerikai elnök csak bábfigura, az ilyen döntések az adminisztrációban „elrejtett” birodalmi állam, a „deep state” hatáskörébe tartoznak.

Mindezt azért gondoltam el?re bocsátani, mert Donald Trump egyre radikálisabb kijelentései arról, hogy Amerika nem fogja „csak úgy ingyen” megvédeni NATO-szövetségeseit, tehát aki nem hajlandó a katonai költségvetését legalább a GDP két százalékára növelni, arra nem fog vonatkozni a kölcsönös védelem.

Nos, ha ez a birodalmi állam „üzenete”, akkor a szövetségesek persze vissza is kérdezhetnének, hogy de kit?l kellene engem megvédeni, mire a „deep state” cinikus válasza az lenne, hogy természetesen t?lem. Ha viszont ez, ami a valószín?bb, Donald Trump játszmájának része, akkor ebben az üzenetben a NATO-nak a radikális NATO-t támogató retorikába csomagolt szisztematikus felszámolási kísérlete húzódik meg. Ám, s Trump játszmájának ez a különös kett?ssége, ebben benne rejlik egy biztató üzenet a katonai-ipari komplexum urai számára is, hisz a NATO-tagországok katonai költségvetésének radikális növelése e komplexum profitjának tartós csillagászati szintre emelkedését jelentené.

Trump tehát sokat tanult vereségéb?l és az ellene most is folyó, s?t er?söd? hajszából. Minden politikai üzenete ultraradikális, ami ma nagyon megfelel az átlag amerikai választó érzületének, mert óriási a várakozás a radikális változásokra, a „rend” helyreállítására. Az már egy más kérdés, hogy a „rend” értelmezését illet?en soha nem volt olyan megosztott az amerikai társadalom, mint éppen ma. Donald Trump szerepe az, hogy vagy képes lesz elindítani (vagy inkább kiprovokálni) a birodalom uralmi csoportjain belül egy olyan szellemi változási folyamatot, ami történelmi fordulatot hoz, és esélyt ad a birodalom és birodalom globális hegemóniájának békés fenntartására. Vagy ha kiderül, hogy ennek nincs esélye, a birodalmi elit már olyan degenerált állapotban van, ami kizárja ennek a lehet?ségét, akkor Gorbacsovhoz hasonlóan ? (Donald Trump) legyen a likvidátor, aki békésen lebontja a birodalmat, hogy ezzel megmentse a nemzetállam Amerikát (Make America Great Again), amely nemzetállam Amerika szintén széthullóban van.

Bármelyik változat következik is be, a NATO mai formájában beilleszthetetlen, s?t értelmezhetetlen lesz a drámai módon átalakuló világhelyzetben. Donald Trump pontosan tudja vagy inkább érzi, hogy milyen veszélyes feladatra vállalkozott, de láthatólag egyre elszántabban követi stratégiáját. Egyel?re nagyon úgy fest, hogy rajta kívül nincs

senki az amerikai nemzetállam uralmi tereiben, aki erre a rendkívül kényes, igen veszélyes „aknaszed?i” feladatra vállalkozna.

A szerz? közgazdász

Bogár László - www.magyarhirlap.hu

Ajánló